

જન્મ પહેલાં ચાલતો

જન્મ પહેલાં ચાલતો ને મૂઆ પીછે ચાલશે,
અટકે ના કોઈ દી વહેવાર રે,
સાપેક્ષ સંસાર રે.

જન્મ પહેલાં પારણું ને મૂઆ પીછે લાકડાં,
સગાંવહાલાં રાખશે તૈયાર રે,
વચ્ચે ગાઢ જંજાળ રે.

કોઈ નથી કોઈનું તકલાદી ઘાટમાં,
ભાંગે ક્યારે એ જ ભો ભાર રે,
માટે જાત સંભાળ રે.

કાયા માટે ગાળિયો આત્માને કેંક ફેર,
આત્મ કાજ ગાળો એક વાર રે,
તો જ છૂટે સંસાર રે.

ક્રોધ-માન-માયા-લોભ વિશ્વજનક ભ્રાંતિરસ,
અહિતકારી અવળાં હથિયાર રે,
દુરુપ્યોગે મૂઢ માર રે.

પુર્ગલી સ્વભાવરસે ચીકણી મીઠાશ માની,
ખારો નથી લાગતો સંસાર રે,
ત્રેષણાના સૂક્ષ્મ તાર રે.

અમૃત માનીને ફક્ત ચોખ્ખાં ઝેર પીવાતાં,
કેફમાં જ ટેસ અજાધાર રે,
મોજે-શોખ તરેહવાર રે.

રાતનાંયે સૂતી વેળા રૌદ્રધ્યાને ખુલ્લા નળ,
વહી જાય સવારોસવાર રે,
પછી આવે ક્યાંથી પાર રે?!

પારકા જ રોટલાની કોર લાગે સહુને મીઠી,
પોતા ઘરે ઉધામા થાય રે,
તૃષ્ણી જીવે બેકાર રે.

વાદી-પ્રતિવાદી પોતે પિપૂડી બજાવે,
પ્રાપ્તે અસંતોષ અપાર રે,
બેસૂર-બેતાલ રે.

રાતદા'ડો દોડધામ કારખાનું કાઢે માલ,
કામ-ક્રોધ-લોભ-મોહ ફાલ રે,
ખુલ્લેખુલ્લી તલવાર રે.

સોનાની કટાર છતાં પેટ માટે જોખમ,
ઉપયોગે 'જ્ઞાન' બને ઢાલ રે,
એ જ ખરાં સમજદાર રે.

જાણીબૂજી કીધા ગુન્હા પાકકી સજા ત્રિ-દંડે,
અણજાણે કાચી-જેલ સાંયોગિક-
-પુરાવા જ અજાધાર રે.

જેણે દુઃખ ભોગવ્યું તે જ ખરો ગુનેગાર,
માલિકીનો ભાવ દંડાય રે,
અહમ્ રૂપી કારાગાર રે.

અનાદિ કાળ સંગીભાવથી પ્રકૃતિમાં,
આદતના આંકડા કષાય રે,
સ્વ-હિસાબી ગુણાકાર રે.

અભિપ્રાય-પૂર્વગ્રહો ભેજામાં ચોંટશે તો,
માથામાં વધી જશે ભાર રે,
મોટી ખોટ ઉધાર રે.

વ્યવહાર શબ્દોને ઉપલક જાણવા,
નિશ્ચયમાં ઊંડો આરાધ રે,
આત્મલક્ષે ઉદ્ધાર રે.

અર્ધવિરામે જાણું 'કવિ' તેય ઉપનામ,
પૂર્ણવિરામે હું અનામ રે,
નિરાવર્ણી જ્ઞાનાકાર રે.

નિશ્ચય-નિર્ણયથી કેવળ શુદ્ધ આત્મા જ છું,
બાકી બધો નિકાલી વેપાર રે,
આત્મવર્તી સમયસાર રે.---જન્મ...

